

Met een fysieke beperking per motor naar Kaapstad.

'GRENZEN ZITTEN IN JE HOOFD'

Voor gezonde motorrijders is het al een heel avontuur om van **Nederland naar Zuid-Afrika** te rijden. Maar om dat te doen met een lichamelijke beperking, dat is helemaal een uitdaging. Een uitdaging die Gerwin van Uden en Aschwin Kraal met volle overtuiging aangaan...

Wanneer je je blind staart op dingen die je niet meer kunt, leidt je een ongelukkig bestaan. Maar wanneer je kijkt naar de dingen die je wel kunt en onderzoekt hoe je de dingen die je graag wilt doen kunt realiseren, dan gaat er een wereld voor je open. Letterlijk, want Gerwin van Uden en Aschwin Kraal rijden niet alleen motor, ze gaan er ook nog mee door Europa en het Afrikaanse continent naar Kaapstad. En dat alles ondanks een lichamelijke beperking.

MMvG

De 42-jarige Gerwin loopt moeilijk. Bij zijn geboorte heeft hij zuurstofgebrek gehad, waardoor hij spastisch is geworden: "mijn

spieren doen moeilijk, die zijn stijf en te kort. Op mijn zesde jaar hebben ze mijn achillespees verlengd, toen kon ik pas leren lopen. Mijn motoriek is nog altijd moeilijk ik heb een moeilijke coördinatie. Ik heb tot mijn twaalfde jaar op een driewieler gefietst. Toen leerde ik op een tweewieler fietsen en dat was een verademing. Ik zag er ineens niet meer "gehandicapt" uit. Later wilde ik ook gaan motorrijden. Als klein jongetje stond ik met mijn vader langs de Vughtse crossbaan te kijken. Ik vond het prachtig, al die motoren. Mijn vader reed ook motor. Dan zit het al in je bloed. Een paar jaar geleden haalde een vriend zijn motorrijbewijs, en toen begon het echt te kriebelen. Ik kwam in contact met de projectgroep Motor-

Mobiliteit voor Gehandicapten. Die waren erg positief over de mogelijkheden. Ik heb mijn motorrijbewijs gehaald en kocht een Suzuki Savage, omdat die een lage zithoogte heeft.

Zijspan

Voor Aschwin Kraal verliep het leven ook niet zonder problemen. In zijn jonge jaren, toen hij in Curaçao leefde, werd er sikkelcelanemie geconstateerd. Dan hebben de rode bloedlichaampjes de vorm van een sikkel. Dan komt de zuurstofvoorziening van de ledematen soms in gevaar. Pijnaanvallen en schade zijn het gevolg. Dat heeft bij Aschwin geleid tot heupkopnecrose, aan de rechterkant heeft hij nu geen heup meer. Hij kan zich met krukken aardig voortbewegen, maar motorrijden leek er niet in te zitten.

Toch legde Aschwin, die op zijn zestiende naar Nederland verhuisde, zich daar niet bij neer. "Als ik vroeger een motor hoorde moest ik mijn hoofd draaien en hem zo lang mogelijk volgen. Dat ik daar geen whiplash van heb gekregen is een wonder", Grijnst de 40-jarige

Aschwin vrolijk. "Mijn moeder had ooit al eens een artikeltje over motorrijden voor gehandicapten uit de krant geknipt, maar daar stond geen adres bij.

Op de motorbeurs van Utrecht kwam ik een stand van het CBR tegen. Die waren zeer behulpzaam en brachten mij in contact met Rob Jansen van de MMvG. Samen bekeken wij de mogelijkheden en kwamen tot de conclusie dat motorrijden wel zou kunnen, mits ik voor een zijspancombinatie koos.

Vrachtwagen

Nu is motorrijden één ding, door derde wereldlanden naar Kaapstad rijden is weer een heel andere uitdaging. Dat idee ontstond drie jaar geleden, toen Gerwin in een café in Vught in gesprek raakte met René Meester. Die had een bedrijf gehad dat Adventure-weekends voor mensen met een fysieke beperking organiseerde. Hij was ook in Afrika geweest. Enthousiast riep Gerwin: "Kunnen wij dat niet doen?" René zag het wel zitten en zij koppelden daar gelijk het idee aan om dit voor een goed doel te doen. Dat werd het Liliane fonds. Vervolgens werd er via de MMvG gezocht naar een tweede rijder. "Ik stuurde 100 mails en kreeg 10 reacties, en daar zat Aschwin nog niet eens bij. We hebben een bijeenkomst gehouden en daarna nog een tweede mail gestuurd. Daarop reageerde Aschwin en het klikte zowel met hem als met zijn vriendin, Doeska Birkhoff. Dat is belangrijk, want zij gaat mee in het zijspan. Zij heeft de medische kennis en weet hoe ze met Aschwin om moet gaan als hij een pijnaanval heeft. Ook gaan René en zijn vrouw Wilhelmin van den Bogaart mee, als back-up. Zij kochten speciaal daarvoor een vrachtwagen. Die dient tevens als camper om onderweg in te slapen."

Tripteq

Voor de trip naar Zuid-Afrika was de Suzuki Savage natuurlijk niet geschikt. Gerwin schafte daarom een Yamaha XTZ660 Ténéré aan. Die werd verlaagd door YSS en voorzien van een lager achterspatbord en flexibele knipperlichten, zodat Gerwin er via de achterkant af kon klimmen. Verder werd er een achterremhendel aan de linker stuurhelft gemaakt en kwamen aan de rechterkant twee knoppen die de elektromagnetische

"Easy Shift" schakelcilinder bedienen. Voor Aschwin werd contact gezocht met zijspan specialist Goos Bos van MotoPort Hengelo. Hij raadde hen een Tripteq zijspan aan, in combinatie met een BMW R1100R. En tot de verrassing van Gerwin en Aschwin stelde Goos deze combinatie ter beschikking. Beide motoren werden oranje gespoten en voorzien van de logo's van Uwezo.nl, de stichting die Gerwin en Aschwin hebben opgericht voor deze trip en voor het goede doel. En ze kregen nog meer sponsoring, want MotoPort Europe verzorgt de motorkleding waarmee deze avonturiers op pad gaan.

Voorbereiding

De voorbereidingen zijn nu in volle gang. De motoren zijn gereed, de rijders ook: "We zijn vorig jaar twee keer gaan oefenen om te kijken hoe het gaat en om elkaar beter te leren kennen. We hebben ook offroad-cursussen gedaan via motorcursussen.nl. We hebben een naar ons idee realistische tijdsplanning gemaakt. We willen sowieso na elke twee dagen rijden een dag rust kunnen nemen en niet opgejaagd worden door een planning. We willen ruimte hebben om ergens ook wat langer te blijven als ons dat uitkomt. Het gaat om de reis. Bovendien werkt "planning" in die landen toch niet, daar gaan ze anders om met tijd." Dat is iets waar vooral Aschwin zich als Antilliaan iets bij voor kan stellen: "ik zeg altijd jullie Nederlanders hebben horloges, maar wij Antillianen hebben de tijd..."

In augustus moet het gaan gebeuren. Dan rijdt de karavaan in zes maanden tijd via Griekenland, Turkije, Egypte, Ethiopië, Tanzania, Zambia, Botswana, en Namibië naar Zuid-Afrika. In Ethiopië en Zambia bezoeken ze een aantal projecten van het Liliane fonds. Het Liliane fonds probeert kinderen met een fysieke beperking in ontwikkelingslanden revalidatie aan te bieden, iets dat de twee avonturiers zeer na aan het hart ligt. "Natuurlijk hopen we daar nog meer sponsors voor te vinden. Bijvoorbeeld voor brandstof of navigatie- en communicatieapparatuur. Wij kijken er erg naar uit. Als we eind februari in Kaapstad aan zijn gekomen dan ben ik enerzijds blij dat we heel zijn aangekomen, anderzijds zal ik bedroefd zijn omdat het avontuur dan voorbij is."

Enkele technische aanpassingen aan Gerwin's Ténéré.

MEER WETEN OVER UWEZO?

Kijk op www.uwezo.nl. Je kunt het team ook volgen via [facebook](#), [twitter](#), [youtube](#) en [pinterest](#), [linkedin](#) of via een [nieuwsbrief](#). En natuurlijk kun je op www.lilianefonds.nl alles lezen over het werk van het Liliane fonds.

